

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/38/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3107213171
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3107213171.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Aleny Radičovej a Mgr. Marka Anovčina, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. XXXX/X, zastúpenej Mgr. Tonim Khurim, advokátom so sídlom Bratislava 4, Dlhé diely II/13, IČO: 30 789 311, proti žalovanému: E. F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., B. XXXX/XX, zastúpenému v konaní ANDELOVÁ & Co., s. r. o, so sídlom Bratislava – mestská časť Ružinov, Tomášikova 15950/10H, IČO: 47 506 946, o zaplatenie 22.411,55 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 8C/20/2008-553 zo dňa 5. apríla 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch I. a III. z r u š u j e a v e c v tejto časti v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 19.061,74 eur, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 12.230,77 eur za dobu od 21.09.2006 do zaplatenia a zo sumy 6.830,97 eur za dobu od 13.09.2006 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 70 %.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd žalovaného zaviazal k zaplateniu sumy 675.170,50,- Sk (22.411,55 eur) a 9,5 % ročného úroku z omeškania zo sumy 238.295,50,- Sk (7.909,96 eur) od 24.08.2006 do zaplatenia, zo sumy 31.028,- Sk (1.029,94 eur) od 12.09.2006 do zaplatenia, zo sumy 405.844,- Sk (13.471,55 eur) od 20.09.2006 do zaplatenia. Žalobu odôvodnila tým, že Okresný súd Bratislava V platobným rozkazom, sp. zn. 26Rob/68/2006 zo dňa 15.05.2006 uložil žalobkyni a žalovanému zaplatiť obchodnej spoločnosti PHOENIX Zdravotnícke zásobovanie, a.s., spoločne a nerozdielne sumu 477.872,70,- Sk spolu s príslušenstvom. Žalobkyňa na základe tohto titulu uhradila pomernú časť, teda jednu polovicu pohľadávky veriteľovi, pričom dňa 05.06.2006 uhradila 225.927,50,- Sk, dňa 15.06.2006 uhradila 25.981,50,- Sk a 79.175,30,- Sk. Žalovaný si svoju povinnosť nesplnil, preto sa veriteľ obrátil na exekútora, ktorý vymáhal nezaplatenú čiastku. Žalobkyňa na základe výzvy exekútora požadované čiastky zaplatila a žalobkyni vydal potvrdenie o prijatí platby vo výške 405.844,- Sk. Žalobkyňa ďalej uviedla, že Okresný súd Bratislava V rozsudkom, sp. zn. 7C/255/05 zo dňa 02.05.2006 uložil žalobkyni a žalovanému zaplatiť spoločnosti PHOENIX Zdravotnícke zásobovanie, a.s., spoločne a nerozdielne sumu 309.213,- Sk s príslušenstvom. Žalobkyňa uhradila pomernú časť dňa 29.05.2006 vo výške 238.936,35,- Sk. Žalovaný si svoju povinnosť nesplnil, preto sa veriteľ obrátil na exekútora, ktorý vymáhal nezaplatenú čiastku. Žalobkyňa na základe výzvy exekútora požadované čiastky zaplatila a exekútor jej vydal potvrdenie o prijatí platby vo výške 141.615,50,- Sk a potvrdenie o prijatí platby vo výške 31.028,- Sk. Žalobkyňa rešpektovala rozhodnutie súdu a svoju čiastku včas zaplatila. Žalovaný včas nezaplatil, čím narástli úroky a pripočítali sa trovy spojené s exekúciou. Veriteľ sa rozhodol, že svoj nárok vymôže len od žalobkyne. Žalobkyňa plnila za žalovaného celkovú sumu 675.170,50,- Sk, preto má v

zmysle § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka regresný nárok voči žalovanému spočívajúci v požadovaní náhrady od žalovaného vo výške celého plnenia. Platobným rozkazom Okresný súd Trenčín, č. k. 21C/118/2007-25 zo dňa 24.09.2007 žalobe vyhovel. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že nárok považuje za neopodstatnený a nedôvodný, keď obe pohľadávky veriteľa boli pohľadávkami voči žalobkyni a žalovanému ako členom združenia "SCARABEUS" v zmysle Zmluvy o združení osôb, kedy obaja v čase od 19.12.2001 do 31.12.2003 spoločne zabezpečovali prevádzku verejnej lekárne SCARABEUS v Bratislave. Nakoľko združenie 31.12.2003 zaniklo a medzi účastníkmi nedošlo k majetkovému vyporiadaniu, podal žalovaný dňa 16.12.2005 na Okresný súd Bratislava V návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Toto konanie ku dňu podania odporu nebolo skončené. V rámci tohto konania sa vyporiadava všetok majetok, ktorý účastníci nadobudli v rámci zabezpečovania účelu združenia, vrátane všetkých spoločných záväzkov, teda aj záväzkov voči spoločnosti PHOENIX Zdravotnícke zariadenia, a.s. Navrhol preto, aby súd konanie zastavil pre prekážku litispendencie. Uznesením, č. k. 8C/20/2008-140 zo dňa 15.02.2013 tunajší súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 24C/530/2005. Uznesením, č. k. 8C/20/2008-241 zo dňa 30.04.2020 súd rozhodol o pokračovaní v konaní. Rozsudkom pre zmeškanie, č. k. 8C/20/2008-460 zo dňa 27.05.2021 súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Tento rozsudok bol uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 5Co/16/2022-498 zo dňa 23.03.2022 zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že platobným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 26Rob/68/2006 zo dňa 15.05.2006 boli žalobkyňa a žalovaný zaviazaní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 477.872,70,- Sk s úrokom z omeškania 15,5 % ročne zo sumy 31.386,90,- Sk od 02.04.2004 do zaplatenia, zo sumy 41.170,- Sk od 03.04.2004 do zaplatenia, zo sumy 47.908,40,- Sk od 04.04.2004 do zaplatenia, zo sumy 34.691,90,- Sk od 04.04.2004 do zaplatenia, zo sumy 37.470,30,- Sk od 07.04.2004 do zaplatenia, zo sumy 69.996,- Sk od 08.04.2004 do zaplatenia, zo sumy 21.454,70 Sk,- od 09.04.2004 do zaplatenia, zo sumy 23.337,90,- Sk od 10.04.2004 do zaplatenia, zo sumy 55.975,60,- Sk od 14.04.2004 do zaplatenia, zo sumy 114.481,- Sk od 14.04.2004 do zaplatenia, trovy konania 28.668,- Sk a trovy právneho zastúpenia 23.295,- Sk. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 30.06.2006. Z výpisu z účtu žalobkyne vyplýva, že uhradila titulom platobného rozkazu dňa 05.06.2006 sumu 225.927,50,- Sk, dňa 15.06.2006 sumu 25.981,50,- Sk a dňa 15.06.2006 sumu 79.175,30,- Sk. Z potvrdenia o prijatí platby zo dňa 27.09.2006 vydaného súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Ďuricom vyplýva, že prijal od žalobkyne dňa 20.09.2006 sumu 405.844,- Sk. Okresný súd Bratislava V rozsudkom, č. k. 7C/255/05-77 zo dňa 02.05.2006 uložil žalobkyni a žalovanému zaplatiť spoločnosti PHOENIX Zdravotnícke zásobovanie, a.s., spoločne a nerozdielne sumu 309.213,- Sk, 10 % ročný úrok z omeškania zo sumy 382.699,- Sk od 27.11.2003 do 27.09.2004 a zo sumy 309.213,- Sk od 27.09.2004 do zaplatenia, trovy konania 19.130,- Sk a trovy právneho zastúpenia 39.200,- Sk. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 09.06.2006. Z výpisu z účtu žalobkyne vyplýva, že dňa 25.05.2006 uhradila z tohto titulu sumu 238.936,35,- Sk. Z potvrdenia súdneho exekútora Mgr. Ďuricu zo dňa 06.09.2006 vyplýva, že žalobkyňa uhradila dňa 24.08.2006 sumu 238.298,50,- Sk vo veci EX 3059/06. Z potvrdenia súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu zo dňa 27.09.2006 vyplýva, že žalobkyňa uhradila dňa 12.09.2006 sumu 31.028,- Sk vo veci EX 3059/06.

4. Zo strany žalovaného bola vznesená námietka litispendencie, resp. následne námietka res iudicata, a to vzhľadom na konanie, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 24C/530/2005. Žalovaný poukazoval na to, že sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že predmetom konania na Okresnom súde Bratislava V neboli pohľadávky, ktoré sú predmetom tohto konania. Predmetom konania tam bol spoločný majetok združenia SCARABEUS, ako aj záväzky uvedeného združenia. Zo záväzkov, ktoré boli vyčíslené, vyplývalo, že časť týchto bola uhradená ešte priamo združením z jeho účtu a časť týchto záväzkov bola uhradená priamo žalobcom a žalovanou, ktorí v tomto konaní vystupujú v opačnom postavení. Je zrejmé, že žalobkyňa si v konaní pred Okresným súdom Bratislava V uplatňovala a vyčíslovala záväzky, ktoré uhradila za združenie z vlastných zdrojov a voči týmto v predmetnom konaní uplatňovala regresný nárok voči žalobcovi. K týmto záväzkom boli vypracované znalecké posudky a je zrejmé, že sa jedná o totožné záväzky, ktoré sú predmetom tohto konania. Rovnako žalovaný v konaní pred Okresným súdom Bratislava V, vystupujúc ako žalobca, si v konaní uplatňoval záväzky uhradené z jeho strany, pričom tieto mali tiež povahu regresného nároku voči žalovanej, v tomto konaní vystupujúcej ako žalobkyni. Z odôvodnení rozsudkov na Okresnom súde Bratislava V vyplýva, že hodnota záväzkov bola vyčíslená ako nulová, a to práve z dôvodu, že všetky záväzky boli uhradené, a to či už žalobkyňou alebo žalovaným z ich vlastných zdrojov. Obsahom konania pred Okresným súdom Bratislava V naďalej

zostali už len regresné nároky vyplývajúce z ustanovenia § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktoré sú predmetom tohto konania na tunajšom súde, a to z hľadiska právnej kvalifikácie. I keď konanie pred Okresným súdom Bratislava V bolo ukončené zamietnutím návrhu, neznamená to, že regresné nároky, ktoré sú uplatňované v tomto konaní, neboli predmetom uvedeného konania, keď súd tam síce konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k ním tvrdenému regresnému nároku, avšak len v prevyšujúcej časti, ktorú v konaní uplatňoval. Z vykonaného dokazovania vyplývalo, že záväzky, ktoré zostali neuhradené, a ktorých istina nebola vysporiadaná procesnými stranami v pomere 1:1, žalobca v konaní na Okresnom súde Bratislava V zaplatil sumu 3.846.850,20,- Sk a žalovaná sumu 1.245.191,10,- Sk. Z uvedeného je zrejmé, že práve suma, ktorá bola určená ako záväzky uhradené žalovanou, zodpovedá nárokom uplatňovaným žalobkyňou v tomto konaní. Práve z dôvodu, že nárok žalobcu v konaní pred Okresným súdom Bratislava V prevyšoval nárok žalovanej, predmetom uvedeného konania zostalo vysporiadanie už len tohto rozdielu. Pani B. teda zaplatila zo svojich vlastných finančných prostriedkov spoločné záväzky celkom v sume 1.245.191,10 Sk a pán G. zaplatil sumu 3.846.850,20 Sk. Keďže sa nároky vzájomne v časti stretli, predmetom rozsudku Okresného súdu Bratislava V už naďalej zostal len predmetný rozdiel.

5. Vychádzajúc z právneho názoru žalovaného sa súd oboznámil s obsahom uvádzaného spisu Okresného súdu Bratislava V. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č. k. 24C/530/2005-1147 zo dňa 21.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6Co148/2018-1174 zo dňa 25.07.2018 vyplýva, že bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca E. F. G. proti žalovanej A. B. domáhal zaplata 158.606,72 eur z titulu vysporiadania majetku získaného činnosťou združenia založeného podľa § 829 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z odôvodnenia vyplýva, že strany dňa 19.12.2001 založili združenie SCARABEUS, ktoré zaniklo ku dňu 31.12.2003. V rámci konania bol vypracovaný znalecký posudok Expertíznym a edukačným inštitútom BVŠP, ktorý posúdil účtovný stav združenia ku dňu jeho zániku. V konaní bolo zistené, že žiadny z obchodných partnerov nepotvrdil, že eviduje voči združeniu neuhradené záväzky. Znalecký ústav konštatoval, že všetky pohľadávky boli združeniu uhradené a ich hodnota sa rovnala nule, pričom pre korektné vysporiadanie združenia znalecký ústav pokladal za nevyhnutné vziať do úvahy vysporiadanie spoločných záväzkov. Podľa prehľadu záväzkov, pri ktorých bola istina uhradená každým z účastníkov v pomere 1:1 z vlastných prostriedkov po zrušení združenia, uhradil pán G. sumu 3.067.167,30,- Sk a pani B. sumu 2.156.850,- Sk. Podľa prehľadu vzájomného vyrovnania záväzkov po zrušení združenia, ktoré zostali neuhradené a ktorých istina nebola vysporiadaná účastníkmi v pomere 1:1, zaplatil pán G. 3.846.850,20,- Sk a pani B. 1.245.191,10,- Sk. Pri posudzovaní zaplata istiny súdnych trov, exekučných poplatkov súvisiacich s úhradou záväzkov voči tretím osobám hradených každým účastníkom z vlastných finančných prostriedkov, znalecký ústav ustálil vyrovnávajúci podiel vo výške 1.240.607,03,- Sk v prospech pána G.. V rámci konania uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 25.09.2013 súd pripustil zmenu žalobného petitu tak, aby pani B. bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 158.606,72 eur. Súd vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná vzhľadom na námietku premlčania vznesenú pani B.. Súd požadoval zo strany žalobcu presnú špecifikáciu tých záväzkov vzniknutých v súvislosti so združením SCARABEUS, ktoré pán G. uhradil sám, teda vo väčšom rozsahu, než zodpovedalo jeho spoluvlastníckemu podielu 1/2. Po pripustení zmeny žalobného petitu zostalo predmetom konania vyporiadanie vzájomných záväzkov sporových strán vyplývajúcich z činnosti združenia, ktoré mal pán G. pre prípad svojho úspechu v konaní konkretizovať tak, aby sa súd mohol zaoberať vznesenou námietkou premlčania. Nakoľko sa pán G. odvolával len na vykonané dokazovanie a závery znaleckého posudku, pričom záväzky ním zaplata vo väčšom rozsahu, než aký zodpovedal jeho spoluvlastníckemu podielu nešpecifikoval, súd žalobu zamietol. K samotnému posúdeniu, či je niektorý záväzok premlčaný nedošlo vinou pána G., ktorý neunesol dôkazné bremeno spočívajúce v konkretizovaní záväzkov zaplata zo strany pána G. vo väčšom rozsahu, ako bol jeho spoluvlastnícky podiel. Odvolací súd poukázal na skutočnosť, že ktorýkoľvek z účastníkov združenia sa mohol domáhať zrušenia podielového spoluvlastníctva a vykonania vyporiadania na súde, pričom nie je v rozpore s § 841, resp. § 142 Občianskeho zákonníka, ak sa účastník združenia domáha zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva iba k niektorému majetku získanému pri výkone spoločnej činnosti. O týchto záväzkoch platí, že člen združenia, ktorý v režime § 835 ods. 2 Občianskeho zákonníka uhradil veriteľom združenia viac než zodpovedalo jeho podielu na dlhu, je oprávnený požadovať od ostatných členov združenia náhradu toho, čo za nich podľa ich podielov plnil (tzv. následný regres). Zákonu neodporuje postup, v rámci ktorého sa účastník zaniknutého združenia domáha iba vyporiadania záväzkov združenia, ktoré podielové spoluvlastníctvo netvorí. Pôvodne sa žalobou pán G. domáhal zrušenia podielového spoluvlastníctva a jeho vyporiadania, avšak následne zmenou žalobného petitu už žiadal uloženie povinnosti zaplatiť mu sumu 158.606,72 eur z

titulu vyporiadania podielového spoluvlastníctva, resp. žiadal vyporiadať finančnú hodnotu tohto majetku. Po zmene žaloby zostalo predmetom konania vyporiadanie vzájomných záväzkov sporových strán. Žiadne podielové spoluvlastníctvo strán, ktoré by bolo možné vyporiadať, teda už neexistovalo. Záväzky boli uhradené a nebolo ich možné vyporiadať ani mimo podielového spoluvlastníctva. Bolo by ich možné vyporiadať iba za predpokladu, že by doposiaľ existovali. Ak teda pán G. v režime § 835 ods. 2 Občianskeho zákonníka zaplatil veriteľom viac než zodpovedalo jeho podielu na dlhu, bol oprávnený požadovať od pani B. náhradu toho, čo za ňu plnil podľa jej podielu. Tento nárok však nesúvisí s konaním o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vzniknutého pri výkone spoločnej činnosti združenia. Odvolací súd tiež zdôraznil, že účastníkovi združenia nič nebráni, aby sa žalobou na súde domáhal vyporiadania záväzkov združenia, ale musí ísť o existujúce záväzky a nie o záväzky, ktoré boli v minulosti uhradené. Existoval iba prípadný nárok pána G. proti pani B. vyplývajúci z § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktorý však pán G. nepreukázal.

6. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobkyne je sčasti dôvodný. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný boli členmi združenia, ktoré vzniklo na základe Zmluvy o združení osôb zo dňa 19.12.2001. V tomto združení fungovali do 31.12.2003, kedy združenie zaniklo. Z konania, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 24C/530/2005, vyplýva, že na základe návrhu žalovaného sa pôvodne na súde viedlo konanie o vyporiadanie majetku získaného činnosťou združenia, avšak následne na základe zmeny žaloby sa viedlo konanie o zaplatenie sumy 158.606,72 eur, čo mala byť v zásade pohľadávka žalovaného voči žalobkyni z titulu vyporiadania vzájomných záväzkov sporových strán, kedy žalovaný vychádzal zo skutočnosti, ktorá vyplynula zo znaleckého dokazovania, že zaplatil za záväzky združenia viac ako žalobkyňa. Súd skonštatoval v danom konaní, že p. G. bol oprávnený požadovať od pani B. náhradu toho, čo za ňu plnil podľa jej podielu, teda mohol mu byť priznaný nárok vyplývajúci z § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, tento však nepreukázal. Odvolací súd v tomto konaní tiež konštatoval, že ak pán G. v režime § 835 ods. 2 Občianskeho zákonníka zaplatil veriteľom združenia viac než zodpovedalo jeho podielu na dlhu, bol oprávnený požadovať od pani B. náhradu toho, čo za ňu plnil podľa jej podielu. Zo záverov uvedeného konania vyplýva, že pán G. v konaní nepreukázal, že by uhradil spoločné záväzky účastníkov združenia, resp. že by uhradil záväzky združenia vo väčšom rozsahu, než ktorý zodpovedal jeho polovičnému spoluvlastníckemu podielu. Zo záverov Okresného súdu Bratislava V možno ustáliť, že nároky žalovaného voči žalobkyni (v opačnom procesnom postavení) boli v tomto konaní zamietnuté z dôvodu neunesenia dôkazného bremena. Žalovaný teda mal nároky z titulu uhradenia záväzkov z vlastných prostriedkov voči žalobkyni, avšak nepreukázal, o aké záväzky sa jednalo. Nepochybné však je, že predmetom konania takéto záväzky boli, o nich sa konalo. O nárokoch žalobcu sa však v predmetnom konaní spor nevedol, žalobca si v uvedenom konaní svoje nároky voči žalovanému neuplatňoval, keď sa zohľadňovali plnenia žalobcu a žalovaného v rámci vyporiadavania záväzkov združenia. V danom prípade však tieto neboli následne predmetom konania po tom, čo došlo k pripusteniu zmeny žaloby. Neobstojí tvrdenie žalovaného o tom, že uvedený rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 21.02.2018, č. k. 24C/530/2005-1147 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.07.2018, č. k. 6Co148/2018-1174 predstavuje vo vzťahu k tomuto konaniu prekážku veci rozhodnutej. Prekážku veci rozhodnutej v danom prípade predstavuje uvedené rozhodnutie pre pohľadávky žalovaného voči žalobkyni, nie však pre pohľadávky žalobkyne voči žalovanému. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V boli vysporiadané iba údajné pohľadávky žalovaného, nie však pohľadávky žalobkyne. Pokiaľ Okresný súd Bratislava V zamietol žalobu žalovaného (v postavení žalobcu), zamietol jeho nároky a o nich rozhodol. Ako uviedol Krajský súd Bratislava vo svojom rozhodnutí, č. k. 6Co/148/2018-1174, existuje prípadný nárok žalobcu proti žalovanej vyplývajúci z § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktorý však p. G. nepreukázal. Rovnako, ako v danom prípade existoval nárok p. G. z titulu úhrady záväzkov za p. B., existoval aj nárok p. B. z titulu uhradenia dlhov iba ňou, hoci túto povinnosť mali obaja účastníci splniť spoločne a nerozdielne. V danom prípade žalobkyňa preukázala, že plnila za žalovaného na základe dvoch právnych titulov výlučne sama.

7. V prípade Platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 26Rob/68/2006 zo dňa 15.05.2006 pripadala na žalovaného istina vo výške 238.936,35,- Sk (t. j. 7.931,23 eur) a následne alikvotná časť žalovaného úroku z omeškania vo výške 15,5 % z ročne zo sumy 31.386,90,- Sk od 02.04.2004 do zaplatenia, zo sumy 41.170,- Sk od 03.04.2004 do zaplatenia, zo sumy 47.908,40,- Sk od 04.04.2004 do zaplatenia, zo sumy 34.691,90,- Sk od 04.04.2004 do zaplatenia, zo sumy 37.470,30,- Sk od 07.04.2004 do zaplatenia, zo sumy 69.996,- Sk od 08.04.2004 do zaplatenia, zo sumy 21.454,70,- Sk od 09.04.2004 do zaplatenia, zo sumy 23.337,90,- Sk od 10.04.2004 do zaplatenia, zo sumy 55.975,60,-

Sk od 14.04.2004 do zaplattenia, zo sumy 114.481,- Sk od 14.04.2004 do zaplattenia, alikvotná časť trov konania a trov právneho zastúpenia vo výške 1/2. Žalobkyňa uhradila ihneď po vydaní platobného rozkazu a pred nadobudnutím právoplatnosti tohto platobného rozkazu celkom sumu 331.084,30,- Sk a následne v rámci exekučného konania 405.844,- Sk, celkom sumu 736.928,30,- Sk (24.461,54 eur). Z tejto sumy pripadá na žalovaného suma 12.230,77 eur. V prípade rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č. k. 7C/255/05-77 zo dňa 02.05.2006 pripadala na žalovaného istina vo výške 154.606,50,- Sk (t. j. 5.131,99 eur) a následne alikvotná časť žalovaného úroku z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 382.699,- Sk od 27.11.2003 do 27.09.2004 a zo sumy 309.213,- Sk od 27.09.2004 do zaplattenia, ako aj alikvotná časť trov konania a trov právneho zastúpenia vo výške 1/2. Žalobkyňa uhradila dňa 29.05.2006 sumu 238.936,35,- Sk a následne v rámci exekučného konania sumu 141.615,50,- Sk a sumu 31.028,- Sk. Spolu uhradila sumu 411.579,85,- Sk. Z tejto sumy pripadá na žalovaného suma 205.789,93,- Sk, t. j. 6.830,97 eur.

8. Pokiaľ si žalovaný vo vzťahu k žalobkyni uplatňoval na započítanie pohľadávky, a to titulom regresného nároku vo výške 3.867,99 eur, keď dňa 23.09.2004 uhradil pohľadávku veriteľa DRUGIMPEX Bratislava, a.s. (faktúra č. 11320777), vo výške 542,70 eur, keď dňa 24.09.2004 uhradil pohľadávku veriteľa Fides zdravotníckej zásobovanie, a.s. (faktúra č. XXXXXXXX), vo výške 2.113,82 eur, keď dňa 24.09.2004 uhradil pohľadávku veriteľa Fides zdravotníckej zásobovanie, a.s. (faktúra č. XXXXXXXX), vo výške 1.219,64 eur, keď dňa 27.09.2004 uhradil pohľadávku veriteľa PHOENIX Zdravotníckej zásobovanie, a.s. (faktúry č. XXXXXXXX), vo výške 3101,27 eur, keď dňa 01.12.2004 uhradil pohľadávku veriteľa Daňový úrad Nové Mesto nad Váhom, vo výške 34,36 eur, keď dňa 01.12.2004 uhradil pohľadávku veriteľa Daňový úrad Nové Mesto nad Váhom, vo výške 2,42 eur, keď dňa 01.12.2004 uhradil pohľadávku veriteľa Daňový úrad Nové Mesto nad Váhom, vo výške 2,36 eur, keď dňa 23.12.2004 uhradil pohľadávku veriteľa INTEC PHARMA s.r.o. (faktúra č. XXXXXXXX), vo výške 36,23 eur, keď dňa 23.12.2004 uhradil pohľadávku veriteľa INTEC PHARMA s.r.o. (faktúra č. XXXXXXXX), vo výške 1.042,97 eur, keď dňa 14.03.2005 uhradil pohľadávku veriteľa JUVAMED, s.r.o. (faktúra č. XXXXXXXX), vo výške 1.801,88 eur, keď uhradil pohľadávku veriteľa Fides zdravotníckej zásobovanie, a.s., vo výške 252,19 eur, keď uhradil pohľadávku veriteľa Fides zdravotníckej zásobovanie, a.s., vo výške 11.396,12 eur, keď dňa 07.11.2007 uhradil pohľadávku veriteľa FARMAWORLD, s.r.o. (faktúra č. XXXXX), je potrebné uviesť, že nároky žalovaného boli uplatňované už v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V a súd už uviedol, že v prípade týchto nárokov by išlo o vec rozhodnutú. Žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V nepreukázal, že by uhradil spoločné záväzky účastníkov združenia vo väčšom rozsahu, než ktorý zodpovedal jeho polovičnému spoluvlastníckemu podielu. Preto nebolo možné započítanie vo vzťahu k pohľadávkam žalobkyne akceptovať. Súd na základe týchto skutočností zaviazal žalovaného k zaplatteniu celkovej sumy 19.061,74 eur. Pokiaľ sa žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplattenia trov exekúcie v plnej výške, je potrebné uviesť, že tieto trovy sú spoločnými trovami strán, nakoľko bolo povinnosťou každej zo strán zaplatiť celý dlh v stanovenej lehote. Ak k tomu nedošlo, obe strany zodpovedajú za zvýšenie nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky cestou exekútora. Žalobca bol v omeškaní dňom nasledujúcim po zaplattení dlžnej sumy zo strany žalobkyne. Súd preto žalobkyni priznal úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 12.230,77 eur od 21.09.2006 do zaplattenia, 9 % zo sumy 6.830,97 eur od 13.09.2006 do zaplattenia. V časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala priznania istiny nad sumu 19.061,74 eur s úrokom z omeškania a tiež v časti prevyšujúcej priznaný úrok z omeškania, bola žaloba zamietnutá. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP. V danom prípade bola žalobkyňa úspešná v rozsahu 85 % (žalovaná suma 22.411,55 eur, priznaná suma 19.061,74 eur) a žalovaný v rozsahu 15 %. Súd preto žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 70 %. O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

9. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku I. a III. podal včas odvolanie žalovaný. Namietal, že v dôsledku nesprávneho a nedostatočného odôvodnenia rozsudku pre absenciu náležitostí odôvodnenia vyplývajúcich z ust. § 220 ods. 2 CSP, je rozsudok nepreskúmateľný (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 6/03 z 13. marca 2003).

Z rozsudku vyplýva, že súd právo účastníkov konania na súdnu ochranu garantované im Ústavou SR nerešpektoval, keď z odôvodnenia rozsudku nevyplýva jasné ani výstižné vysvetlenie, ako súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ani z ktorých dôkazov pri svojom rozhodnutí vychádzal, a ako ich vyhodnotil, a naopak, ktoré dôkazy nepovažoval pre svoje rozhodnutie za podstatné. Súd v odôvodnení rozsudku

v rozpore s princípom rovnosti strán arbitrárne neakceptoval započítanie vykonané žalovaným s odôvodnením, že žalovaným započítané nároky boli uplatňované v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V a išlo by o vec rozhodnutú, avšak námietku žalobkyne k res iudicata vo vzťahu k nárokom žalobkyne nepovažoval za dôvodnú. Argumentácia súdu uvedená v bode 24 rozsudku – prekážku veci rozhodnutej v danom prípade predstavuje uvedené rozhodnutie pre pohľadávky žalovaného voči žalobkyne, nie však pre pohľadávky žalobkyne voči žalovanému – je potrebné považovať za absolútne arbitrárne a porušujúce práva žalovaného na spravodlivé súdne konanie. Nie je právne možné, aby jedno rozhodnutie predstavovalo pre jednu procesnú stranu res iudicata, v tomto prípade pre žalovaného, avšak pre druhú stranu už nie, v tomto prípade pre žalobkyňu. S ohľadom na uvedené je zrejmé, že takýto rozsudok súdu prvej inštancie nemôže spĺňať náležitosti vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP a že rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný.

Z uvedeného je zároveň zrejmé, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP). V druhom rade nie je možné súhlasiť

s argumentáciou súdu týkajúcej sa prekážky res iudicata. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V boli vysporiadané iba údajné pohľadávky žalovaného, nie však pohľadávky žalobkyne. Vychádzajúc z právnej literatúry a judikatúry, má však za to, že otázku

res iudicata je potrebné posudzovať nielen podľa žalobného nároku (petitu), ale ako žalobný nárok spolu so skutkovým odôvodnením, z ktorého by mal žalobný nárok vyplývať. Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného a naopak). Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t. j. vyplýva z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov (či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 24C/530/2005 sa žalobca E. F. G. (po úprave petitu) domáhal voči žalovanej A. B. zaplata sumy 158.606,72 eur (4.778.186,11,- Sk) ako vyrovnacieho podielu z titulu zániku združenia SCARABEUS (vyporiadania majetku združenia – aktív a pasív). Uplatnený nárok predstavoval sumu, o ktorú žalobca E. F. G. oproti žalovanej A. B. uhradil veriteľom väčší rozsah záväzkov než zodpovedalo jeho spoluvlastníckemu podielu 1/2, t. j. uplatňovaný nárok predstavoval iba prevyšujúcu časť úhrady žalobcu E. F. G.. Konkrétne uplatnený nárok pozostával z položiek uvedených v tabuľke č. 8 Znaleckého posudku č. 2/2011 vypracovaného Expertíznym a edukačným inštitútom BVŠP (ďalej len „Znalecký posudok“). V rámci výpočtu žalovaného nároku pritom boli zohľadnené o. i. záväzky žalobkyne A. B. a žalovaného E. F. G., ktoré neuhradili v pomere 1:1 (v tabuľke ako záväzky – nevyrovnané, zvýraznené červenou), a ktoré boli uvedené v tabuľke č. 11B Znaleckého posudku. Táto tabuľka verifikovaná znalcom podľa účtovného stavu a predložených listinných dôkazov, obsahovala, ktoré záväzky a v akej výške uhrádzal jednotlivý účastník konania, sp. zn. 24C/530/2005, pričom úhrady boli delené na istiny a následné úroky z omeškania, súdne poplatky, trovy konania, trovy právneho zastúpenia a trovy exekúcie. Z tabuľky je zrejmé, že predmetom konania boli ako nároky žalovaného PharmDr. Juraja Fecsu (pozn. nároky, ktoré si žalovaný započítal v konaní sú zvýraznené červenou), tak aj nároky žalobkyne A. B., ktoré si žalobkyňa uplatňuje v tomto konaní vedenom pod sp. zn. 8C/20/2008 (pozn. zvýraznené zelenou). Pre úplnosť uvádza, že aj keď si žalovaná A. B. (v tomto konaní žalobkyňa) v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 24C/530/2005 priamo neuplatňovala uvedené nároky, tieto nároky mali v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 24C/530/2005 povahu kompenzačnej námietky, t. j. znižovali uplatňovaný nárok žalobcu E. F. G. (v tomto konaní žalovaného) a v rámci konania 24C/530/2005 na ne bolo prihladené. Predmet konania v konaní 24C/530/2005 a v tomto konaní 8C/20/2008 vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých si nárok jednotliví účastníci uplatnili, t. j. úhrada záväzkov vo väčšom rozsahu, než zodpovedalo ich spoluvlastníckemu podielu 1/2 a následný nárok na vrátenie sumy, o ktorú uhradili viac (t. j. regresné nároky). Žalovaný E. F. G. už priamo v podanom návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva (konanie 24C/530/2005) uviedol aj pohľadávku žalobkyne A. B. uplatňovanú v tomto konaní, keď táto pohľadávka bola v konaní 24C/530/2005 zohľadňovaná a uplatňovaná tým, že o túto

sumu žalovaný E. F. G. znížil svoj uplatnený nárok (viď tiež regresné nároky z konania 7C/255/2005 a z platobného rozkazu sp. zn. 26Rob/68/2006). Nakoľko v konaní 24C/530/2005 vystupovali rovnakí účastníci (žalobkyňa a žalovaný v opačných procesných postaveniach) a ohľadne rovnakého predmetu konania (regresný nárok), je zrejmé, že konanie 24C/530/2005 vytvára prekážku res iudicata pre toto súdne konanie 8C/20/2008. S ohľadom na uvedené je zrejmé, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP) a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP). V treťom rade nemožno súhlasiť s neakceptovaním započítania vykonaného žalovaným vo vzťahu k pohľadávkam žalobkyne, keď je potrebné poukázať na skutočnosť, že súd započítanie neuznal s tým, že vo vzťahu k nárokom žalovaného považoval námietku res iudicata za dôvodnú, avšak rovnakú námietku nepovažoval za dôvodnú vo vzťahu k nárokom žalobkyne. Opätovne dal do pozornosti, že v konaní 24C/530/2005 boli zamietnuté iba tie nároky, ktoré žalobca E. F. G. uhradil nad rozsah svojho podielu so zohľadnením úhrad žalobkyne A. B. nad rozsah jej podielu. Záväzky nevyrovnané tvorili časť 42.993,29 eur z celkovej hodnoty sporu 158.606,72 eur. Suma 42.993,29 eur (1.295.215,77,- Sk) tvorila rozdiel medzi sumou 3.846.849,70,- Sk, ktorú uhradil výlučne žalobca E. F. G. a sumou 1.256.418,15,- Sk, ktorú uhradila výlučne žalovaná A. B.. Z uvedeného vyplýva, že zamietnutie žaloby v konaní 24C/530/2005 sa nedotýkalo nárokov do tejto výšky, t. j. do sumy 1.256.418,15,- Sk (výška istiny a úrokov uhradených výlučne žalobkyňou A. B. a v rovnakej hodnote pohľadávky žalovaného E. F. G.). V prípade, ak by sa konanie týkalo všetkých nárokov žalovaného, muselo by sa týkať zároveň aj nárokov žalobkyne, nakoľko nároky žalovaného boli o nároky žalobkyne znižované a uplatňovaný bol iba rozdiel. V takomto prípade by rovnako bola daná prekážka res iudicata. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že zo Znaleckého posudku vyplýva vyrovňavajúci podiel (pre záväzky nevyrovnané) v hodnote 1.295.045,55,- Sk. Súd vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná, a to vzhľadom na premlčanie uplatňovaného nároku žalobcu E. F. G. vznesenú žalovanou A. B., a to s prihliadnutím na zmenu žaloby pripustenú na pojednávaní dňa 25.09.2013. Uvedené zamietnutie žaloby neznamená (s prihliadnutím na námietku premlčania), že by žalovaný E. F. G. nemal žiadne nároky voči žalobkyňi A. B., naopak Znaleckým posudkom boli preukázané jeho nároky, ktoré však neboli priznané. Aj v prípade, ak by bola žaloba v konaní 24C/530/2005 zamietnutá z dôvodu vznesenia námietky premlčania, uvedené stále nebráni tomu, aby tieto pohľadávky boli započítané s pohľadávkami, s ktorými sa stretli v čase, keď ešte premlčané neboli. Nemožno súhlasiť s právnym názorom odvolacieho súdu, že sporná pohľadávka sa stane pohľadávkou až rozhodnutím súdu. Pohľadávka nepochybne môže existovať bez ohľadu na to, či to deklaruje nejaké rozhodnutie súdu alebo iného orgánu, ako aj bez ohľadu na to, či to dlžník uznáva alebo nie. Predsa záväzok (záväzkový vzťah spravidla) nevzniká na základe rozhodnutia súdu, ale právo na plnenie (pohľadávka) vzniká spravidla z právnych úkonov (§ 488, § 489 Občianskeho zákonníka), a to objektívne a súdne rozhodnutie až následne deklaruje existenciu (ale nezakladá vznik) príslušného právneho úkonu a deklaruje už existujúcu povinnosť (napr. povinnosť zaplatiť) plniť, a to aj s príslušenstvom (úroky sa prisudzujú nie odo dňa vydania súdneho rozhodnutia, ale odo dňa, keď je dlžník v omeškaní). Žalovaný môže účinne započítať akúkoľvek pohľadávku, ak to nie je v rozpore s hmotným právom, t. j. môže ísť o judikovanú pohľadávku, uznanú pohľadávku, pohľadávku, ktorá je predmetom iného konania, pohľadávku, ktorú žalovaný na súde neuplatnil, pohľadávku, ktorú žalobcu popiera a pod.. Navyše platná právna úprava zakotvuje aj inštitút jednostranného započítania pohľadávky. V žiadnom prípade nemôže a priori odmietnuť započítací prejav bez náležitého preskúmania existencie a dôvodnosti pohľadávky. Je povinnosťou súdu prejudiciálne posúdiť otázku (ne)spornosti pohľadávky z hľadiska všetkých aspektov potrebných na vyhodnotenie, či táto pohľadávka existuje alebo nie (oprávnenosť pohľadávky/právna existencia pohľadávky). Súd v rozpore s vyššie uvedeným odmietol započítací prejav žalovaného bez preskúmania existencie a dôvodnosti pohľadávok. Vzhľadom k vyššie uvedenému žiadal odvolací súd, aby rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 %.

10. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že v plnom rozsahu súhlasí s predmetným rozsudkom a má za to, že rozhodnutie je správne a že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, a preto rozhodol tak, ako je uvedené. Nesúhlasí s dôvodmi odvolania žalovaného, pretože súd v odôvodnení svojho rozsudku odpovedal na všetky námietky žalovaného, ktoré boli prednesené súdu počas celého súdneho konania. Poukázala na jej vyjadrenie zo dňa 17.01.2023, v ktorom poukázal na rozsudok Krajského súdu Bratislave zo dňa 25.07.2018, č. k. 6Co/148/2018-1174, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 24C/530/2005, ktorým bola žaloba žalovaného v postavení žalobcu zamietnutá v celom rozsahu.

Odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave v bodoch 3, 11 a 12 je odpoveďou na všetky námietky žalovaného a na celú jeho procesnú obranu. Znalecký posudok č. 2/2011 vypracovaný Expertíznym a edukačným inštitútom BVŠP, na ktoré poukazuje žalovaný v odôvodnení svojho odvolania bol dôkaz, ktorý zabezpečoval konajúci súd, a to v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 24C/530/2005. Teda nešlo o úkon, ktorý urobil žalovaný v postavení žalobcu v uvedenom súdnom konaní, a preto nie je možné hľadiť na tento úkon, ako na úkon smerujúci k započítaniu pohľadávok voči žalobcovi v postavení žalovaného v pôvodnom konaní. (viď bod 11 rozsudku Krajského súdu Bratislava). Okresný súd Bratislava V ani Krajský súd Bratislava neuviedli v odôvodnení svojich rozsudkov, že údaje uvedené v uvedenom znaleckom posudku sú pravdivé a správne. Znalecký posudok mal slúžiť ako technický dôkaz k návrhu žalovaného v postavení žalobcu na základe jeho podanej žaloby o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k majetku združenia SCRABEUS, teda ešte pred zmenou petitu. Samotný znalecký posudok nie je dôkazom o tom, kto komu koľko dlhuje, ale je to technický podklad, na základe ktorého môže súd rozhodnúť. Žaloba žalovaného v postavení žalobcu bola zamietnutá z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a svoju žalobu neodôvodnil a svoje nároky podľa predošlého rozsudku krajského súdu nešpecifikoval. Žalobkyňa nemôže zaplatiť za chybu žalovaného, a to že žalovaný podal nekvalifikovanú žalobu na Okresný súd Bratislava V. To, že žalovaný v svojej nesprávnej a nekvalifikovanej žalobe uviedol a označil svoje údajné pohľadávky voči žalovanej a uviedol a označil údajné pohľadávky žalovanej voči nemu neznamená, že o nároku žalobkyne bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu Bratislava. Na rozdiel od žalovaného žalobkyňa sa svojho nároku kvalifikovane a včas domáhala, a preto súd mohol len vyhovieť jej žalobe. Žalobkyňa v postavení žalovanej v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 24C/530/2005 nikdy neuznala žiaden nárok žalovaného v postavení žalobcu a vždy žiadala, aby bol návrh zamietnutý v celom rozsahu, čo sa napokon aj stalo skutočnosťou. Na základe vyššie uvedeného a predložených listinných dôkazov má za to, že rozhodnutie súdu je správne a že odvolanie žalovaného nie je odôvodnené a dôvody odvolania sa nezakladajú na pravde. Z vyššie uvedených dôvodov žiadala, aby odvolanie žalovaného bolo zamietnuté a aby rozsudok okresného súdu bol potvrdený.

11. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že s tvrdeniami žalobkyne uvedenými vo vyjadrení nemožno súhlasiť. Znalecký posudok č. 2/2011, ktorý bol vypracovaný v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 24C/530/2005, nemožno považovať za čisto technický podklad, ako sa snaží tvrdiť žalobkyňa, ktorým by neboli preukázané vzájomné pohľadávky a záväzky, keď opak vyplýva priamo z jeho charakteru ako dôkazného prostriedku, ktorý mal práve aj tieto pohľadávky a záväzky verifikovať. Žalobkyňa v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 24C/530/2005 znalecký posudok č. 2/2011 nespochybňovala a údaje z tohto znaleckého posudku ani nevyvrátila. Tvrdenie žalobkyne, že súdy neuviedli v odôvodnení svojich rozsudkov, že údaje uvedené v predmetnom znaleckom posudku sú pravdivé a správne, považuje za irelevantné. Naopak, prvostupňový súd v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 24C/530/2005 a následne ani odvolací súd predmetný znalecký posudok nespochybňovali a práve naopak, vychádzali z údajov v ňom uvedených. K tvrdeniam týkajúcim sa res iudicata a neoznačení pohľadávok poukázal na obsah jeho vyjadrenia zo dňa 19.12.2022, ktoré založil do spisu a v tomto poukázal na skutočnosť, že za tú istú vec treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. Je toho názoru, že žalobkyňa, ako aj súd prvej inštancie nesprávne posudzujú, že konanie vedené na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 24C/530/2005 nepredstavuje pre konanie vedené na tunajšom súde res iudicata. Opätovne poukázal na skutočnosť, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 24C/530/2005 žalovaným uplatnený nárok predstavoval sumu, o ktorú žalovaný E. F. G. oproti žalobkyňi A. B. uhradil veriteľom väčší rozsah záväzkov než zodpovedalo jeho spoluvlastníckemu podielu 1/2, t. j. uplatňovaný nárok predstavoval iba prevyšujúcu časť úhrad žalobcu E. F. G.. V konaní 24C/530/2005 tak boli zamietnuté iba tie nároky, ktoré žalovaný E. F. G. uhradil nad rozsah svojho podielu so zohľadnením úhrad žalobkyne A. B. nad rozsah jej podielu. V uvedenom konaní tak nebolo rozhodnuté o nárokoch žalovaného, ktoré sa kryli s nárokmi žalobkyne (sumy 1.256.418,15 Sk) (výška istiny a úrokov uhradených výlučne žalobkyňou A. B. a v rovnakej hodnote pohľadávky žalovaného E. F. G.), nakoľko tieto boli vzájomne započítane a tejto časti sa netýkalo zamietnutie žaloby. Opätovne dal do pozornosti tabuľku č. 11B Znaleckého posudku č. 2/2011, z ktorej je zrejmé, že predmetom konania boli ako nároky žalovaného E. F. G., tak aj nároky žalobkyne A. B., ktoré si žalobkyňa uplatňuje v tomto konaní vedenom pod sp. zn. 8C/20/2008. S ohľadom na túto skutočnosť je rovnako chybný aj záver súdu, že nemohol akceptovať započítanie zo strany žalovaného. V ostatnom sa pridrieva tvrdení uvedených v odvolaní. Vzhľadom k vyššie uvedenému žiadal odvolací súd, aby rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 %.

12. Na odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie, č. k. 8C/20/2008-553 zo dňa 05.04.2023, tunajší odvolací súd rozhodol rozsudkom, č. k. 5Co/49/2023-587 zo dňa 09.08.2023 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch I. a III. potvrdil a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa a žalovaný boli členmi združenia, ktoré vzniklo na základe Zmluvy o združení osôb zo dňa 19.12.2001, pričom toto združenie zaniklo dňa 31.12.2003. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému zaplata sumy 675.170,50,- Sk (22.411,55 eur) s príslušenstvom titulom regresného nároku podľa § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Na Okresnom súde Bratislava V sa viedlo konanie pod sp. zn. 24C/530/2005, v ktorom sa žalovaný v postavení žalobcu domáhal voči žalobkyni v postavení žalovanej zaplata sumy 158.606,72 eur titulom vyporiadania vzájomných záväzkov, pričom neunesol dôkazné bremeno, keď v konaní nepreukázal, že by uhradil spoločné záväzky účastníkov združenia, resp. že by uhradil záväzky združenia vo väčšom rozsahu, než ktorý zodpovedal jeho polovičnému spoluvlastníckemu podielu. Odvolací súd konštatoval, že žalovaný mal nároky z titulu uhradenia záväzkov z vlastných prostriedkov voči žalobkyni, avšak nepreukázal, o aké záväzky sa jednalo. Nepochybné však je, že predmetom konania takéto záväzky boli, o nich sa konalo, pričom o nárokoch žalobkyne sa v uvedenom konaní spor nevedol, žalobkyňa si svoje nároky voči žalovanému neuplatňovala. Rozsudok Okresného súdu Bratislava V, č. k. 24C/530/2005-1147 zo dňa 21.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6Co148/2018-1174 zo dňa 25.07.2018 predstavuje vo vzťahu k tomuto konaniu prekážku veci rozhodnutej pre pohľadávky žalovaného voči žalobkyni, nie však pre pohľadávky žalobkyne voči žalovanému, nakoľko v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V boli vysporiadávané iba údajné pohľadávky žalovaného. Pokiaľ si žalovaný vo vzťahu k žalobkyni uplatňoval na započítanie pohľadávky titulom regresného nároku, odvolací súd mal za to, že nároky žalovaného už boli uplatňované v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V a v prípade týchto nárokov by išlo o vec rozhodnutú.

13. Na dovolanie žalovaného proti rozsudku odvolacieho súdu, č. k. 5Co/49/2023-587 zo dňa 09.08.2023 rozhodol Najvyšší súd SR uznesením, sp. zn. 4Cdo/9/2024 zo dňa 27.03.2025 tak, že rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 09.08.2023, sp. zn. 5Co/49/2023 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovaného vyplýva, že body 15. a 16. rozsudku odvolacieho súdu sú iba kópiou bodov odôvodnenia z rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa vôbec nevysporiadal v odôvodnení svojho rozsudku s kľúčovými tvrdeniami žalovaného v odvolaní. Uvedené platí predovšetkým u tých námietok žalovaného, ktoré možno označiť za hlavné, a ktoré si vyžadovali špecifickú odpoveď. Išlo o argumentáciu, v rámci ktorej žalovaný v odvolaní oponoval tým, že nemôže prekážku veci rozhodnutej predstavovať rozhodnutie pre pohľadávky žalovaného voči žalobkyni, nie však pre pohľadávky žalobkyne voči žalovanému, ďalej, že v konaní 24C/530/2005 vystupovali rovnakí účastníci konania a ohľadne rovnakého predmetu konania, teda konanie 24C/530/2005 vytvára prekážku res iudicata pre toto súdne konanie. Ďalšia argumentácia žalovaného spočívala v názore, že nemožno súhlasiť s neakceptovaním započítania vykonaného žalovaným vo vzťahu k pohľadávkam žalobkyne, keď súd neuznal započítanie s tým, že vo vzťahu k nárokom žalovaného považoval námietku res iudicata za dôvodnú a rovnakú námietku nepovažoval za dôvodnú vo vzťahu k nárokom žalobkyne. Žalovaný napokon namietal, že premlčanie sa pri započítaní posudzuje k okamihu, kedy sa pohľadávky stretli a nie k okamihu vykonania započítacieho prejavu. Absencia vysporiadania sa odvolacieho súdu v jeho rozsudku s takými odvolacími námietkami žalovaného, ktoré bez ďalšieho nejde označiť za nepodstatné, je tak závažným nedostatkom rozhodnutia, ktorého intenzita zakladá porušenie práva na spravodlivý súdny proces. Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnený v rozsahu porušujúcom právo dovolateľa na spravodlivý proces. Odvolací súd v ďalšom konaní svoje rozhodnutie riadne odôvodní tak, aby obsahová náplň jeho rozhodnutia založila nielen jeho zrozumiteľnosť, ale aj všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Z odôvodnenia rozsudku musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami aj úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení nemôže chýbať žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, ktoré odvolací súd náležitým spôsobom v celom súhrne posúdi a náležite vyhodnotí. Osobitnú pozornosť bude odvolací súd venovať pre sporové súdne konanie relevantným argumentom dovolateľa.

14. Po zrušení rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 5Co/49/2023- 587 zo dňa 09.08.2023 a vrátení veci na ďalšie konanie Najvyšším súdom Slovenskej republiky, Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd

opätovne preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovaného, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP s tým, že podľa § 455 CSP je odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v uznesení sp. zn. 4Cdo/9/2024 zo dňa 27. marca 2025, a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výrokoch I. a III. podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec mu v tejto časti vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. odvolaním napadnutý nebol, a preto zostalo rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto výroku právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

16. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalobkyňa a žalovaný boli členmi združenia, ktoré vzniklo na základe Zmluvy o združení osôb zo dňa 19.12.2001, pričom toto združenie zaniklo 31.12.2003. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému zaplata sumy 675.170,50,- Sk (22.411,55 eur) s príslušenstvom titulom regresného nároku podľa § 511 ods. 3 v spojení s § 835 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, keď žalobkyňa plnila za žalovaného celkovú sumu 675.170,50,- Sk. Žalobkyňa svoj nárok odôvodnila tým, že titulom platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 26Rob/68/2006 zo dňa 15.05.2006 zaplatila sumu 331.084,30,- Sk a následne v rámci exekučného konania zaplatila sumu 405.844,- Sk, celkom zaplatila žalobkyňa sumu 736.928,30,- Sk (24.461,54 eur), z ktorej sumy pripadá na žalovaného suma 12.230,77 eur. Ďalej titulom rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č. k. 7C/255/05-77 zo dňa 02.05.2006 žalobkyňa zaplatila sumu 238.936,35,- Sk, následne v rámci exekučného konania zaplatila sumu 141.615,50,- Sk a sumu 31.028,- Sk, celkovo žalobkyňa zaplatila sumu 411.579,85,- Sk, z ktorej sumy pripadá na žalovaného suma 205.789,93,- Sk, t. j. 6.830,97 eur.

17. Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie vecnej správnosti napadnutého výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 19.061,74 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 12.230,77 eur od 21.09.2006 do zaplata a zo sumy 6.830,97 eur od 13.09.2006 do zaplata. Základnou odvolacou námietkou žalovaného bolo tvrdenie, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil splnenie procesných podmienok, za ktorých mohol vo veci konať a meritorne o podanej žalobe rozhodnúť, keď podľa názoru žalovaného právoplatne skončené konanie vedené na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 24C/530/2005 vytvára prekážku res iudicata pre toto súdne konanie a zároveň namietal záver súdu o neuznaní započítania pohľadávok žalovaného vo vzťahu k pohľadávkam žalobkyne z dôvodu prekážky res iudicata.

18. Odvolací súd vzhľadom na vznesenú námietku prekážky rozhodnutej veci prioritne skúmal, či pre konanie súdu prvej inštancie a rozhodnutie o podanej žalobe boli splnené podmienky, teda či konaniu nebránila neodstrániteľná prekážka podmienok konania, ktorou je i prekážka res iudicata.

19. Odvolací súd poukazuje na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, ktorá opakovane formulovala základné kritéria pre posúdenie prekážky res iudicata (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/42/2008, sp. zn. 5Cdo/120/2009, sp. zn. 9Cdo/189/2022) tak, že prekážka právoplatne rozhodnutej veci (prekážka res iudicata) a prekážka už začatého konania (prekážka litispendencie) predstavujú procesnú prevenciu proti porušeniu základného právneho princípu „ne bis in idem“ (nie dvakrát o tej istej veci). Prekážka právoplatne rozhodnutej veci vylučuje možnosť vec znova prejednať, tvorí neodstrániteľnú vadu konania a jej existencia (zistenie) vedie k zastaveniu konania. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci je vymedzená dvomi kritériami, a to totožnosťou osôb (sporových strán) a totožnosťou predmetu konania.

20. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať a rozhodovať znova. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci nastáva predovšetkým vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t. j. nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností). Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania (či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie), pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v

novom konaní alebo má postavenie žalovaného a naopak). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový stav, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový stav bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej však nie je daná v tom prípade, ak síce v novom konaní ide o rovnaký právny vzťah medzi tými istými účastníkmi, avšak novo uplatnený nárok sa opiera o iné skutočnosti, ktoré tu neboli v čase pôvodného konania.

21. Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že predmetom konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 24C/530/2005 bola žaloba, ktorou sa žalovaný v postavení žalobcu domáhal proti žalobkyni v postavení žalovanej vyporiadania majetku získaného činnosťou združenia a po zmene žaloby sa žalovaný domáhal voči žalobkyni zaplatenia sumy 158.606,72 eur titulom vyporiadania vzájomných záväzkov sporových strán na tom základe, keď zo znaleckého dokazovania vyplynulo, že žalovaný zaplatil za záväzky združenia viac ako žalobkyňa. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, č. k. 24C/530/2005-1147 zo dňa 21.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6Co/148/2018-1174 zo dňa 25.07.2018 bola zamietnutá žaloba žalovaného o zaplatenie sumy 158.606,72 eur. Z odôvodnenia rozhodnutí vyplynulo, že žalovaný bol oprávnený požadovať od žalobkyne náhradu toho, čo za ňu plnil podľa jej podielu, teda mohol mu byť priznaný nárok vyplývajúci z § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, tento však nepreukázal. Odvolací súd v tomto konaní tiež konštatoval, že ak žalovaný v režime § 835 ods. 2 Občianskeho zákonníka zaplatil veriteľom združenia viac než zodpovedalo jeho podielu na dlhu, bol oprávnený požadovať od žalobkyne náhradu toho, čo za ňu plnil podľa jej podielu. Zo záverov uvedeného konania ďalej vyplýva, že žalovaný v konaní nepreukázal, že by uhradil záväzky združenia vo väčšom rozsahu, než ktorý zodpovedal jeho polovičnému spoluvlastníckemu podielu, resp. žalovaný nešpecifikoval záväzky ním zaplatené vo väčšom rozsahu, než aký zodpovedal jeho spoluvlastníckemu podielu. V tomto smere podľa názoru Okresného súdu Bratislava V neúniesol dôkazné bremeno, preto súd žalobu zamietol.

22. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že síce tu je daná totožnosť sporových strán, ako aj skutková spojitosť, ktorá spočíva v tom, že obidva nároky, a to nárok žalovaného uplatnený v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 24C/530/2005 a nárok žalobkyne uplatnený v predmetnom konaní, sa týkajú regresných nárokov podľa § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keď žalobkyňa bola oprávnená požadovať od žalovaného náhradu toho, čo za žalovaného plnila podľa jeho podielu v rámci združenia a naopak, čo žalovaný plnil za žalobkyňu podľa jej podielu. Nemožno tu však konštatovať totožnosť skutkového stavu, resp. totožnosť skutkových tvrdení, keď je nepochybné, že žaloba v tomto spore je založená na iných skutkových tvrdeniach a na inom právnom základe, keď nároky žalobkyne uplatnené v predmetnom spore sa v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 24C/530/2005 neprejednávali, spor sa o týchto nárokoch nevedol, nakoľko žalobkyňa si v uvedenom konaní svoje nároky voči žalovanému ani neuplatňovala. Bez ohľadu na skutočnosť, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 24C/530/2005 sa v súvislosti s vykonaným znaleckým dokazovaním zohľadňovali plnenia žalobkyne a žalovaného v rámci vyporiadania záväzkov združenia, tieto neboli následne predmetom konania po tom, čo došlo k pripusteniu zmeny žaloby a predmetom konania tak už nebolo vyporiadanie majetku získaného činnosťou združenia, ale len regresný nárok žalovaného voči žalobkyni na zaplatenia sumy 158.606,72 eur. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 21.02.2018, č. k. 24C/530/2005-1147 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.07.2018, č. k. 6Co/148/2018-1174 nepredstavuje vo vzťahu k tomuto konaniu, resp. vo vzťahu k žalobkyňou uplatnenému nároku prekážku veci rozhodnutej. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa mala nárok na zaplatenie sumy 19.061,74 eur, keď v súvislosti s úhradou záväzkov plnila za žalovaného podľa jeho podielu s poukazom na § 835 Občianskeho zákonníka v spojení s § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, a to titulom platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 26Rob/68/2006 zo dňa 15.05.2006 zaplatila žalobkyňa sumu 736.928,30,- Sk (24.461,54 eur), z ktorej sumy pripadá na žalovaného suma 12.230,77 eur a titulom rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č. k. 7C/255/05-77 zo dňa 02.05.2006 žalobkyňa zaplatila sumu 411.579,85,- Sk, z ktorej sumy pripadá na žalovaného suma 205.789,93,- Sk, t. j. 6.830,97 eur.

23. Čo sa týka námietok žalovaného týkajúcich sa neuznania započítania pohľadávok žalovaného vo vzťahu k pohľadávkam žalobkyne zo strany súdu z dôvodu prekážky res iudicata, tieto vyhodnotil odvolací súd ako dôvodné. V prejednávanom spore si žalovaný vo vzťahu k žalobkyni uplatňoval

na započítanie pohľadávky, a to titulom regresných nárokov vo výške 3.867,99 eur (dňa 23.09.2004 uhradil pohľadávku veriteľa DRUGIMPEX Bratislava, a.s.), vo výške 542,70 eur (dňa 24.09.2004 uhradil pohľadávku veriteľa Fides zdravotnícke zásobovanie, a.s.), vo výške 2.113,82 eur (dňa 24.09.2004 uhradil pohľadávku veriteľa Fides zdravotnícke zásobovanie, a.s.), vo výške 1.219,64 eur (dňa 27.09.2004 uhradil pohľadávku veriteľa PHOENIX Zdravotnícke zásobovanie, a.s.), vo výške 3101,27 eur (dňa 01.12.2004 uhradil pohľadávku veriteľa Daňový úrad Nové Mesto nad Váhom), vo výške 34,36 eur (dňa 01.12.2004 uhradil pohľadávku veriteľa Daňový úrad Nové Mesto nad Váhom), vo výške 2,42 eur (dňa 01.12.2004 uhradil pohľadávku veriteľa Daňový úrad Nové Mesto nad Váhom), vo výške 2,36 eur (dňa 23.12.2004 uhradil pohľadávku veriteľa INTEC PHARMA s.r.o.), vo výške 36,23 eur (dňa 23.12.2004 uhradil pohľadávku veriteľa INTEC PHARMA s.r.o.), vo výške 1.042,97 eur (dňa 14.03.2005 uhradil pohľadávku veriteľa JUVAMED, s.r.o.), vo výške 1.801,88 eur (uhradil pohľadávku veriteľa Fides zdravotnícke zásobovanie, a.s.), vo výške 252,19 eur (uhradil pohľadávku veriteľa Fides zdravotnícke zásobovanie, a.s.), vo výške 11.396,12 eur (dňa 07.11.2007 uhradil pohľadávku veriteľa FARMAWORLD, s.r.o.). Odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, ktorý mal za to, že nároky žalovaného boli uplatňované už v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 24C/530/2005 a v prípade týchto nárokov žalovaného ide o prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Zo záverov prijatých Okresným súdom Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 24C/530/2005 síce vyplynulo, ako aj konštatoval súd prvej inštancie, že žalovaným uplatnené nároky voči žalobkyni (v opačnom procesnom postavení) boli zamietnuté z dôvodu neunesenia dôkazného bremena, keď žalovaný nepreukázal, o aké záväzky uhradené z vlastných prostriedkov sa jednalo, avšak súd prvej inštancie pri posúdení prekážky právoplatne rozhodnutej veci opomenul tú skutočnosť, že žaloba žalovaného voči žalobkyni o zaplatenie sumy 158.606,72 eur bola zamietnutá z dôvodu, že žalovaný nešpecifikoval ním zaplatené záväzky vo väčšom rozsahu, než aký zodpovedal jeho spoluvlastníckemu podielu v rámci združenia. Preto bolo v danom konaní súdom konštatované, že žalovaný bol oprávnený požadovať od žalobkyne náhradu toho, čo za žalobkyňu zaplatil podľa jej podielu, mohol tak byť žalovanému priznaný nárok vyplývajúci z ust. § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, tento nárok však žalovaný nepreukázal. Odvolací súd má za to, že v prípade posudzovania prekážky právoplatne rozhodnutej veci, pokiaľ ide o vymedzenie rozhodného kritéria pre posúdenie skutkového základu žaloby, je potrebné vychádzať z identity skutkového základu vymedzeného skutkovým dejom. Procesný nárok totiž pozostáva zo skutkového základu žaloby a zo samotného žalobného návrhu (petitu). Odvolací súd zastáva názor, že totožnosť žalobného návrhu v konaní vedenom pod sp. zn. 24C/530/2005 s uplatnenou námietkou započítania pohľadávok zo strany žalovaného v prejednávanej veci nie je daná, rovnako nie je daná ani totožnosť skutkových tvrdení, pretože žalovaný si vo vzťahu k nároku žalobkyne uplatnil námietku započítania pohľadávok riadne špecifikovaných a vyčíslených v zmysle § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktoré však neboli prejednané a neboli predmetom konania vedeného pod sp. zn. 24C/530/2005 z dôvodu absencie špecifikácie pohľadávok. Odvolací súd zdôrazňuje, že totožnosť skutkového základu a žalobného petitu tu objektívne neexistuje, keď posudzovanie dôvodnosti žalovaným uplatnených jednotlivých pohľadávok v prejednávanej veci vo forme námietky započítania pohľadávok titulom regresného nároku podľa § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka nebolo predmetom súdneho prieskumu v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 24C/530/2005 z dôvodu absencie špecifikácie jednotlivých pohľadávok. Odvolací súd zastáva názor, že v danom prípade ide o dva odlišné nároky vyplývajúce síce z podobných skutkových tvrdení, avšak predmetom konania vedeného pod sp. zn. 24C/530/2005 nebolo posudzovanie dôvodnosti jednotlivých pohľadávok, ktoré si žalovaný uplatnil v prejednanom spore formou započítania vo vzťahu k pohľadávkam žalobkyne, preto v predmetnej veci rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 21.02.2018, č. k. 24C/530/2005-1147 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.07.2018, č. k. 6Co148/2018-1174 nepredstavuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci (prekážku res iudicata) pre pohľadávku žalovaného vo vzťahu k žalobkyni.

24. Na základe uvedených záverov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch I. a III. podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec v tejto časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie

25. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a jeho úlohou v ďalšom konaní bude vzhľadom na prijaté závery odvolacieho súdu preskúmať a vysporiadať sa s uplatnenou námietkou započítania pohľadávok žalovaného vo vzťahu k uplatneným pohľadávkam žalobkyne, a vo veci opätovne rozhodnúť s tým, že v odôvodnení rozhodnutia dá súd prvej inštancie odpoveď na

všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania a svoje rozhodnutie riadne zdôvodní tak, aby bolo preskúmateľné.

26. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o trovách odvolacieho a dovolacieho konania (§ 396 ods. 3, § 453 ods. 3 CSP).

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolateľ má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).